

Rens Lyndon LaRouches og Jacques Cheminades navne

25 år efter: Frigivelse af franske dokumenter beviser, at den franske præsidentkandidat Jacques Cheminade blev udsat for en uretfærdighed

Den følgende rapport, der anerkender den uret der blev begået mod Jacques Cheminade – fransk præsidentkandidat i 1995, 2012 og 2017, og leder af LaRouche-bevægelsen i Frankrig – har også stor betydning for kampagnen for at rense Lyndon LaRouches navn fra de falske anklager, som førte til hans 5-årige fængsling og undertrykkelsen af hans ideer.

Paris, den 24. oktober 2020 (Nouvelle Solidarité) – I et klart faseskifte forud for det franske præsidentvalg i maj 2022, har store franske medier såsom radiostationen France Info, France Culture og France Inter langt om længe frigivet en detaljeret dækning af den måde, hvorpå det franske forfatningsråd (ConCon, Frankrigs højeste retlige myndighed) mellem sommeren og oktober 1995 godkendte de absolut svigagtige kampagneregnskaber for flere præsidentkandidater ved valget i maj 1995, mens det samtidig, uden begrundelser, afviste Cheminades.

Anledningen til at afsløre dette bedrag er det faktum, at retsdokumenterne fra ConCon-sagen blev offentliggjort efter 25 års hemmeligholdelse. Mandag den 19. oktober, den allerførste dag for akternes "offentliggørelse", sendte et særligt ti-personers journalistisk hold, "Afdelingen for forespørgsler og Efterforskning" fra Radio France, journalister til Nationalarkivet i Pierrefitte for at gennemgå optegnelserne.

Det de fandt, bekræfter alt hvad præsidentkandidat Jacques Cheminade sagde på det tidspunkt: det officielle resultat af valget i 1995 var en blanding af bedrageri, uretfærdighed,

kriminalitet og kætteri. Mens både den nyvalgte franske præsident Jacques Chirac, hans hovedudfordrer Edouard Balladur og højrepopulisten Jean-Marie Le Pen, fik deres falske og ulovlige kampagnefinansiering og -praksis godkendt, og fik derfor godtgjort så godt som alle deres udgifter, blev kampagnekontoen for Cheminade – ven af Lyndon LaRouche og en fjende af det finansielle oligarki, der betragtes som en underlig "outsider", ugyldiggjort og afvist under påskud opfundet for lejligheden, hvilket skabte store økonomiske problemer, politisk isolation og derefter personlig konkurs.

Udover at skjule omfanget af deres reelle udgifter, oversvømmede både Chirac og Balladur deres konti med "funny money", dvs. enorme mængder kontanter af ukendt og meget tvivlsom oprindelse. Balladur, den daværende premierminister, deponerede fire tasker indeholdende 10,25 millioner franc i kontanter på sin kampagnekonto i form af pengesedler på 500 franc, og hævdede at de kom fra salget af kampagne-T-shirts, til trods for at ingen nogensinde ville bruge en så stor pengeseddel til at betale for en sådan vare. I årenes løb er det blevet mere og mere klart, at Balladur, som premierminister, kanaliserede midler fra underslæb i forbindelse med den franske regerings våbensalg, der gik til de franske hemmelige tjenesters konti, til sin egen politiske kampagne...

Ifølge pressemeddelelserne bekræfter ConCons optegnelser den hektiske indsats af dets formand, Roland Dumas, en nær ven af François Mitterrand, for, enhver pris, at godkende Chiracs valg... Også Le Pens konto blev – på helt uregelmæssig vis – godkendt af de samme grunde...

Selvom det er en god begyndelse at afsløre denne statsskandale, er medierne endnu ikke parate, da det på dette dramatiske historiske tidspunkt ville være nødvendigt at afvise de aldeles falske beskyldninger mod Cheminade.

Uddrag fra Jacques Cheminades kronik: "Hvad afvisningen af min kampagnekonto fra 1995 betyder": ... "Ikke alene godkendte

rådsmedlemmerne de åbenlyst uregelmæssige konti tilhørende Edouard Balladur og Jacques Chirac, men de afviste også mine ved hjælp af et vildledende juridisk argument og, efter deres egen indrømmelse, 'uden materielle beviser'. Jacques Robert, daværende medlem af Rådet, anerkendt i Le Parisien den 1. december 2011, at 'raison d'état' ('statens ve og vel') havde overgået loven.' ...

Rådet påberåbte sig i sin afgørelse mod [Cheminade] det mistænkelige i fraværet af rentetilskrivelse på lån fra privatpersoner og tilskrivningen af renterne igen som donationer, hvilket gjorde lånebeløbene højere end den lovlige grænse for donationer. Det juridiske argument er så underligt, at Olivier Schrameck, rådets generalsekretær, insisterede på, at sagen ikke skulle henvises til domstolene for at undgå lugten af en skandale. Bestemmelserne i artikel 1905 i civillovgivningen definerer faktisk et lån ved 'det faktum, at det skal tilbagebetales' og i princippet uden renter. Således overtrådte Rådet reglerne i civillovgivningen mod Cheminade... Og rapportørerne tilføjede, at kandidaten havde 'opfundet' udgifter, mens de belastende fakturaer alle blev retfærdiggjort ved en henvendelse til Rådet (ved brev af 22/09/1995) med en kopi af de forskellige trykte dokumenter. Jacques Robert og Maurice Faures konklusion, som rapporteret i en artikel fra det franske magasin Les Inrocks den 23. februar 2012: 'De vaskede hænder på hans bekostning'.

"Selv 'France Info' og 'France Inter' må erkende dette: Selvom de regelmæssigt har argumenteret for, at "tvivlen skal komme kandidaten til gode", som i tilfældet med Chiracs og Balladurs konti, har de vise mænd besluttet at sanktionere den 'mindre kandidat'". "Der er dog meget mere end det. Den 'mindre kandidat' var ikke bare en syndebuk for at dække over de store. Gennem hele min kampagne er jeg blevet ærekrænket af medierne.

Til allersidst insisterede den franske stat på, at jeg personligt tilbagebetaler statens forskudsbetaling (171.325,46

EU) til mig for mine kampagneudgifter. Dette beløb blev endelig inddrevet af regeringen på bekostning af refusionen af min kampagnekonto for 2012, som [på det tidspunkt] blev [erklæret regulær og] godkendt! Sådan ubarmhjertighed kan kun forstås, hvis man undersøger det, som jeg aldrig ophørte med at bekendtgøre på daværende tidspunkt: Sammenbruddet af et internationalt finanssystem, der førte til en social plyndring, hvori næsten alle derefter var medskyldige. Det er der, vi står i dag.

"Jeg stiller mig ikke an som et personligt offer, men for at beskyldte en politisk mafia, der forårsagede os en katastrofe. Afvisningen af min kampagnekonto er afslørende. Det er vores nuværende forslag til fremtiden, der er beskrevet i vores 'køreplan', der er afgørende. Medlemmerne af Rådet var på det tidspunkt kun de mere eller mindre bevidste udtryk for City of London og Wall Street-systemet. Spørgsmålet, der står på spil her, er ikke kun hvad der ville være sket, hvis mit kandidatur var blevet behandlet retfærdigt, men også hvad vi alle skal gøre i dag til det fælles bedste og for fremtidige generationer."